

KURŞUN MÜHÜRLÜ TREN

Aydınlık Dergisi, 4 Ekim 2009

Yıldırım Koç

Çarlık Rusya'sı Birinci Dünya Savaşı'na girdiğinde, Lenin ne yaptı? Çarlığın düşmanı olduğu için, "düşmanımın düşmanı dostumdur" gibi bir anlayışla, Rusya'nın karşısında savaşan güçlerle işbirliği mi yaptı? Hayır. Tam tersine. Çarlık ile Rusya'yı birbirinden ayırdı. Çarlığa düşmandı, ancak hiçbir zaman Rusya'ya düşmanlık etmedi. 1917 Şubat Devrimi olduğunda İsviçre'de yaşıyordu. Rusya'ya dönmek için büyük bir risk aldı. Almanya'dan geçmesi gerekiyordu. Rusya'nın savaş içinde olduğu Almanya'dan geçmek, vatan hainliğiyle suçlanmak için yeterli nedendi. Arkadaşlarıyla uzun uzun görüştü. Vatan hainliğiyle suçlanmamak için Almanya'yı kurşun mühürlü bir trenle geçti. Lenin vatansverdi. Çarlığa düşman olmakla Rusya'ya düşman olmayı hiçbir zaman birbirine karıştırmadı.

Zaten Bolşeviklerin başarısının temelinde vatan sevgisi ve Rusya'nın bütünlüğünün korunması çabası da yatıyordu.

Ünlü tarihçi Eric Hobsbawm, **Aşırılıklar Çağı, Kısa 20. Yüzyıl (1914-1991)** isimli kitabında, Rus Devrimi'nin ayakta kalabilmesini üç önemli nedene bağlamaktadır. Birinci neden, 600 bin üyeli, merkezîyetçi, disiplinli ve güçlü bir Komünist Partisi'nin varlığıdır. Üçüncü neden, köylüye toprak verilmesidir. İkinci neden ise, "bir devlet olarak Rusya'yı bütünlük içinde tutabilecek ve tutmayı arzulayan tek hükümetin" Bolşevik yönetimi olduğunun yaygın biçimde kabulüdür. Örneğin, yeni Kızıl Ordu'nun inşasında çok büyük katkıları olan vatansver Rus subaylarının (Çarlık Ordusu subaylarının) önemli desteğinden yararlanmak başka türlü mümkün olamazdı. Hobsbawm'a göre, 1917-1918 yıllarında Rusya için varolan seçenekler, liberal-demokratik bir Rusya ile liberal olmayan bir Rusya arasında değildi. Varolan seçenek, Rusya'nın varlığının devamı ile Avusturya-Macaristan ve Osmanlı gibi eski ve yenilmiş imparatorlukların kaderi olan dağılma arasındaydı. Bolşevik Devrimi, Avusturya-Macaristan ve Osmanlı'dan farklı olarak, eski Çarlık devletinin çok-milliyetli topraklarının bütünlüğünü en azından 74 yıl daha korudu. Çarlık Ordusu'nun subayları da aynı vatansverlik anlayışıyla hareket ettiler. İç Savaş'ın sonuna gelindiğinde, Kızıl Ordu'nun komutanlarının yaklaşık dörtte üçü Çarlık Ordusu'nun eski subaylarıydı.¹

Bunları niçin hatırlattım?

Türkiye'de hâlâ vatan hainliğini solculuk zanneden o kadar çok kişi var ki. Her gün bu vatan hainlerinin solculuk adına yaptıkları hainliklere tanık oluyoruz.

Lenin'in duyarlılığına bakın.

Çarlık Rusya'sına karşı Almanlarla işbirliği yapmıyor; vatan haini olmuyor.

Devrim dalgasının kabardığı koşullarda Almanya'dan geçmesi şart. Ancak vatan hainliğiyle suçlanmak gibi büyük bir tehlike de var. Çareyi, Almanya'yı kurşun mühürlü trenle geçmekte buluyor.

Lenin'in vatansverlik konusunda gösterdiği bu büyük duyarlılığı hatırlayıp günümüzün bazı solcularına baktığınızda, karşınızda solcu değil, vatan haini görüyorsunuz.

Türkiye'deki düzene tabii ki karşıyız. Ancak Türkiye'ye karşı değiliz.

Türkiye'deki sömürü düzeninin yıkılmasını tabii ki istiyoruz. Ancak böyle bir gerekçeyle Türkiye düşmanlarıyla işbirliği yapmanın doğrudan doğruya vatan hainliği olduğunu da biliyoruz. Vatan hainliği yapanların Türkiye için iyi bir şeyler yapabilmesi ise olanaklı değildir.

Daha somut söyleyeyim.

Türkiye'deki düzenden şikayet ederek, Türkiye'nin düşmanı olduğu tescillenmiş Avrupa Birliği'ne, Amerika'ya, herhangi bir başka güce yamanmak, Türkiye'yi bölmeye çalışan emperyalist uşaklarına yaranmaya çalışmak, vatan hainliği olduğu kadar, sola da ihanettir.

¹ Hobsbawm, Eric, **The Age of Extremes, the Short Twentieth Century (1914-1991)**, Abacus, London, 1995, s. 64. Kızıl Ordu'da Çarlık Rusyası subaylarının rolü ve katkısı konusunda şu bilgi verilmektedir: "İç Savaş'ın sonuna gelindiğinde, Kızıl Ordu'nun komutanlarının yaklaşık dörtte üçü eski subaylardı." Westwood, J.N., **Endurance and Endeavour, Russian History, 1812-2001**, Fifth Edition, Oxford University Press, New York, 2002, s.255.

Lenin, Birinci Dünya Savaşı yıllarında Rusya aleyhinde faaliyet içinde olsaydı, herhalde İsviçre'de Zürih'teki yoksul yaşantısından kurtulur; gününü, kütüphanede geçirmek zorunda kalmak yerine, sıcacık evinde satın alabildiği kitapları okuyarak geçirirdi. Çarlıkla mücadele etti; Rusya'ya sahip çıktı. Bir ayakkabı tamircisinin küçük ve eski evinde yoksul bir yaşam sürdürdü; kitapları ancak kütüphanede okuyabildi. Almanya'dan geçmek zorunda kaldığında da, ancak yükselen devrimci dalganın ona aldırabileceği bir riski aldı; Almanya'yı kurşun mühürlü trenle geçti.

Türkiye düşmanlığını solculuk zannedenlere hatırlatılır.